

Formanden: Saa hørte det ærede Medlem vistnok ikke, at den høitærede Minister kun sagde dette under en Forudsætning, der ikke var tilstede og ikke for den høitærede Minister kunde være tilstede, ellers vilde jeg ogsaa have fundet Betænkelse ved de Ord, der fremkom fra den høitærede Minister.

Fauber: Jeg haaber heller ikke, at denne Forudsætning nogeninde skal blive til Virkelighed; jeg haaber, at den ærede Minister aldrig skal blive Medlem af dette Things Flertal, og jeg er overbevist om, at heller ikke Flertallet af Befolkningen let vil følge Mænd af den ærede Indenrigsministers Anskuelse. Derfor kan jeg fuldkommen høre mig for den ærede Formands Uttringer, hvad jeg jo under alle Omstændigheder skal gjøre. Naar den ærede Indenrigsminister bemærkede, at han, dersom han var Medlem af Flertallet, vilde betragte mine Uttringer som en grov Fornærmelse, har han dog ikke desto mindre dermed udtalt, at han betragter dem som en grov Fornærmelse imod Flertallet, og det er denne Bemærkning af den ærede Minister, som jeg antager for at være baade uberettiget og upassende. Den er saa meget mere uberettiget fra den ærede Ministers Standpunkt, som han netop selv i et vigtigt denne Sag vedrørende Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Understøttelseskasjer, har erklæret, at han ikke vilde indlade sig paa at arbejde paa det Grundlag, Folkethinget opstillede. Det er derfor naturligt, at vi fra vort Standpunkt, naar den ærede Regjering selv sammensætter sig en Kommission til at behandle Arbejderspørgsmaalene, sige: Hvis noget Medlem af Flertallet bliver Medlem af denne Regjeringskommission, afholde vi os fra at arbejde der, thi Regjeringen har jo netop selv vist, at den ikke vil arbejde paa Folkethingets Grundlag. Det er netop ligeoverfor den ærede Ministers Optræden i Arbejderspørgsmaalet, at en saadan Grund fra min Side turde være fuldkommen paa sin Plads.

Scavenius: Jeg bad om Ordet, da den høitærede Indenrigsminister udtalte sig om Forslaget under Nr. 110, hvor Udvalget har foreslaaet, at der efter Post 2: „Bevilling til Digeanlæg paa Lolland og Falster“ skal indføres: „Statens Medieendomsret til det inddæmmede Areal af Rødby Fjord kan ikke afhændes uden Rigsdagens Samtykke“. Den høitærede Minister mente, at Udvalget ikke havde været berettiget til at stille et saadant Forslag, men jeg kan i saa Henseende ikke være enig med ham. Der kan ikke af den foreliggende Lov om Digeanlæg paa Lolland og Falster udledes alt det, som den ærede Minister vilde ulede deraf. Der staar i denne Lov, at Staten er forpligtet til at deltage i Udgiften til Byggelsen af et Dige langs Sydhyften af Lolland og langs Falsters Kyst; men det, der her er Tale

om, er at bygge et Dige udenfor denne Kyst, idet Indenrigsministeren har vedtaget efter sin tekniske Konsulents Raad, at Diget skal føres ud i Havet, hvorved det ikke længere kan siges paa en saadan Maade ubetinget at skulle betales af Staten uden Rigsdagens Billigelse, som hvis Diget var ført langs med den virkelige eksisterende Sydhyft af Lolland. Dette var den ene Bemærkning, jeg vilde gjøre. Udvalget klager paa ingen Maade over, at Indenrigsministeren har taget den Beslutning at lade Diget gaa Syd om Rødby Fjord. Vi tro, at der beriggenem er gjort noget Fornuftigt og Hensigtsmæssigt, og vi have derfor ogsaa i Betænkningen udtalt, at vi ikke modsatte os det; men alligevel mene vi, at der, deri at Diget er ført ud i Havet udenfor Kysten, ogsaa ligger en Berettigelse for os til at stille en Vetingelse for Bevillingen, og det er det, vi have gjort. Naar dernæst den høitærede Indenrigsminister har udtrykt sig paa en saadan Maade, som at Staten havde en Eiendomsret over alle Dele af Havet, der ikke vare inddæmmede eller som bleve inddæmmede, da tør jeg ikke aldeles bestemt sige, at dette ikke er Tilfældet; men det er vist, at forrige Indenrigsministre have haft en anden Anskuelse, og jeg for mit Vedkommende tror, at den høitærede Minister der har forverlet Statens Overhøjhedsret med dens Eiendomsret. Jeg tør ikke bestemt hævde, at det Udtryk: „Statens Medieendomsret“ er det allerbedste, man kunde have valgt; men jeg tror, at Meningene af dette Endringsforslag er fuldkommen vel begrundet, og derfor har ogsaa Mindretallet, efterat det var filllet fra den anden Side, og efterat vi havde hørt Ministerens Udtalelse i Udvalget, troet at burde slutte sig dertil. I Almindelighed er det en given Sag, at Ministrene har Ret til at give Koncession til at inddæmme Arealer fra Havet, uden at spørge os derom, men her er ikke Tale om noget Saadant. Her er et Areal ved Statens Medhjælp blevet inddæmmed og derfor bliver Spørgsmaalet et ganske Andet, for det Første i og for sig i Principet, og dernæst bliver det kun et enkeltstaaende Spørgsmaal, som ingen Indflydelse har paa den fremtidige Afgjørelse af lignende Sager. Som Følge deraf har Mindretallet ment at burde slutte sig til Flertallet i denne Sag.

Indenrigsministeren (Lobjefsen): Med Hensyn til det Punkt, som den ærede sidste Tale nævnte, skal jeg tillade mig at oplyse, at om det end turde siges, at dette Dige ikke havde fulgt Lollands Sydhyft — der staar nemlig i Loven: Lollands Vest- og Sydhyft — vilde Følgen deraf jo dog paa ingen Maade være, at Dispositionsretten over det Vandareal, der afstæres ved dette Dige, i allermindeste Maade blev flyttet. Hvis ærede Medlemmer antage, at den Række Holme, som under Navnene Syllholmen, Sæfjed og Myggefjed ligge paa den sydlige Kyst